

Tillæg til
 Afhandlingen om Magnus Beringskjold.
 Af Joh. Grundtvig.

Til Side 125—29.

Peder Thomassen Bering var 39 Aar, da han døde, i Aaret 1739, og var altsaa fød i 1700. Han blev 1725 gift i Horsens med Elisabeth Kathrine Hofgaard, Borgermester Stefan Rasmussen Hofgaards Datter af 3die Ægteskab, tog Aaret efter Borgerskab sammesteds, og fæstede Stolestader i Horsens Kirker 1729. Hans Hustru døde der 1731, og han selv ligeledes i 1739, og begge ere begravede der i St. Ibs Kirke. Det fremgaaer saaledes heraf, at han virkelig har boet i Horsens, lige saa vel som i Randers, og det bliver derved rimeligt, at hans Halvbroders Søn Mogens Bering under sin Skolegang i Horsens (se Side 138) har opholdt sig i hans Hus. Det kan her ligeledes bemærkes, at P. Berings Svoger Claus Cordsen, der blev Formynder for hans 3 Døttre, kun var Raadmand, og ikke, som Cancelliprotokollerne kalde ham, Borgermester i Horsens.

(Efter velvillig Meddelelse af Pastor O. Fabricius i Magleby paa Langeland, efter hans utrykte Optegnelser til „Horsens Kjøbstads Beskrivelse og Historie“, Odense 1879.)

Til Side 130.

Tolder i Aalborg Anders Ottesen Bering var født c. 1688, døde 2 Juli 1745, og var gift med Margrethe Mouritsdatter Balling, født c. 1702, død 16 Maj 1777, efterladende 6 Børn.

(Velvillig Meddelelse af den ansete Personalthistoriker, Pastor A. H. Nielsen i Aalborg, forhen Sognepræst i Skæve.)

Til Side 217—18.

Til Beringskjolds Ophold i Sverige i Aarene 1773—75 findes der i J. C. Barfods „Märkvärdigheter rörande skånska adeln“, Stockh. 1847, Side 350—54, følgende Oplysninger. Baron Nils Gyllenstjerna paa Biersgaard, hos hvem han opholdt sig, var en gammel Mand, som var 2den Gang gift med en ung Kone, en Datter af Beringskjolds gamle Bekjendt Capitain Ehrenborg til Hofdala og Hesleholm i Skaane; han gjorde Beringskjolds Bekjendtskab ved Ramløsa Bad og tilbød ham derefter sit Hus, hvor denne saa tilbragte et Par Aar. Der udviklede sig snart et ømt Forhold mellem Beringskjold og Baronessen, og Frugten deraf ansaaes en Søn for at være, som hun fødte under hans Ophold der. Han overøste saavel Fruen, som hendes to Døttre og den spæde Baron med kostbare Foræringer, og gav Anledning til, at Baronens to voxne Sønner af 1ste Ægteskab forlode deres Hjem og ikke vilde erkjende den nyfødte Broder, der iøvrigt døde som liden.

(Jeg skylder Capitain C. C. V. F. v. Holck min Tak for denne Henvisning. At Stedet har kunnet overses, finder formentlig sin Undskyldning derved, at Beringskjold der — formentlig ved en Trykfejl — kaldes: Bieningsköld.)

Angaaende Beringskjolds svenske Periode har endvidere Professor, Dr. E. Holm velvillig meddelt mig den Oplysning fra Udenrigsministeriets Archiv, at den danske Udenrigsminister, Grev A. P. Bernstorff, under 24 Juli 1773 skrev til Gesandten i Stokholm, Guldencrone, om at holde Øje med Beringskjold, „célèbre par le nombre des mauvaises affaires, qu'il a sur les bras“, og at faae at vide, om den svenske Regering skulde være villig til paa Forlangende at udlevere ham, og under 13 October s. A. melder Guldencrone, at Beringskjold rejser rundt omkring i Sverige, og har været i Jönköping og Linköping ved Kongens Gjennemrejse der, uden at det dog vides, om han har havt Audients hos ham. Derimod er det ganske vist, at han har havt en Samtale med Rigsraad Hermannson.

Til Side 215—16. 256—57. 263—64 og 286.

Thomas Beringskjolds Angivelse mod Faderen for at have complotteret med de to Brødre Wegener gennem Landgreve

Carl af Hessen imod den danske Regering — en Beskyldning, der jo spillede en vigtig Rolle under Sagen imod ham, — synes at være ligefrem løgnagtig, thi det fremgaaer formentlig temmelig tydelig af 7 Breve fra Faderen til Sønnen fra den første Halvdel af Aaret 1778, at Forholdet til Brødrene Wegener ene har gaaet ud paa, gennem Langreven at udvirke Sønnens Forfremmelse, ligesom ogsaa, at Landgreve Carl i Virkeligheden ikke har staaet i noget Forhold til Beringskjold eller hans revolutionære Planer. (Disse Breve findes mellem Oberst Thomas Wedelsparres efterladte Papirer, som jeg gennem Hr. Premierlieutenant S. A. Sørensen har havt til Laans fra Herregaarden Vangs Archiv, og skylder derfor saavel ham som Ejeren, Hr. Godsejer Severin Glerup, min ærbødige Tak.)

Til Side 284—90.

Den paa dette Sted udtalte Formodning om den sande Bevæggrund til Børnenes Angivelse imod den gamle Beringskjold i 1781, som blev Aarsag til hans Ulykke, bliver ved en udførlig Correspondance mellem Gehejmerraad Guldberg og Conferentsraad Fleischer paa den ene Side og Thomas Beringskjold (Wedelsparre) og Comtesse Louise Wedel-Jarlsberg paa den anden Side, fra Aarene 1780—89, bestaaende af ialt 47 Breve (hvilke ligeledes findes mellem Thomas Wedelsparres efterladte Papirer i Herregaarden Vangs Archiv), i et og alt forvandlet til fuldstændig Vished, og det fremgaaer endvidere af denne Correspondance, at Hoffet stod bag ved det hele, at Fleischer før Ægteskabet var Bestyrer af Comtesse Wedels Pengesager, og at Enkedronningen i Brudegave forærede hende 10,000 Rdl., som hun havde modtaget af den afdøde Overhofmesterinde Huitfeldt, ligesom Hoffet ogsaa isøvrigt paa forskellige Maader hjalp Thomas Beringskjold med Penge. Strax efter Moderens Død fik han saaledes ved Cabinetsordre af 1 Juli 1783 (Rentekammerarchivet: Skatkammer) en Pension paa 500 Rdl. aarlig, saa længe til han kunde faae et Levebrød paa 800 Rdl. I Aaret 1788 søgte han Pengelaan af Arveprindsen, og i 1800 søgte han hos Kronprindsen om et ledigt Generalkrigscommissairembede.

Til Side 290—300.

Til Oplysning af Magnus Beringskjolds Arrest i Kastellet i 1781—83 findes der endnu i Rentekammerarchivet, mellem Skatkammerets Cabinetsordrer, 7 angaaende Beringskjold, alle med Guldbergs Haand og Parafering, af hvilke dog her kun skal fremhæves, at en Cabinetsordre af 21 August 1781 bestemte, at han til sit Underhold skulde have de 500 Rdl. af den ham tilstaaede Pension paa 2000 Rdl., medens — som det synes — hans Hustru i de 2 Aar, hun overlevede hans Fængsling, beholdt de øvrige 1500 Rdl.

Til Side 335 og 337.

Det beroer paa en Fejltagelse, naar paa sidstnævnte Sted Thomas Wedelsparre angives at boe i Næstved i 1799. Han beboede og ejede Børsholm Gaard ved Helsingør fra 1789 af, da han solgte Sparresholm, og indtil han blev Chef for det nordjydske Landeværnsregiment, og i Sommeren 1805 flyttede til Aalborg, hvor han jo saa døde et Aarstid efter. (Th. Wedelsparres Papirer i Vangs Archiv.)

Til Side 337.

Juliane Marie Wedelsparre døde ikke som Conventualinde i Vemmetofte Kloster, hvad jeg i Mangel af andre Efterretninger af Statskalenderen lod mig forlede til at antage, men giftede sig et halvt Aar efter sin Moders Død ind i en i mere end 200 Aar udbredt nordjydsk Herremandsfamilie, idet hun 16 Juni 1809 ægtede Godsejer Niels Jespersen Glerup til Herregaarden Vang i Vensyssel (Sulsted Sogn, Kjær Herred). Glerup var født 13 September 1783 og døde 19 October 1839. Hun var fød 18 August 1788 og døde 11 Juli 1843, efterladende 7 Børn, af hvilke endnu 2 Sønner og 3 Døttre leve, samt en talrig Efterslægt.

(Velvillig Meddelelse dels af Distriktslæge J. P. Hansen i Hjørring, og dels af Pastor A. H. Nielsen i Aalborg, hvem jeg skylder min ærbødige Tak for af sine rige genealogiske Samlinger at have meddelt mig en hel Stamtavle over Jul. Mar. Wedelsparres Efterslægt.)
